

Áldassék

A cipész cipőt csinál a nőnek, akit szeret.
Az ékszerész ékszert farag.
Te költő vagy.
S a verset újra csak
én írom.
Mindig én.

Aggasd föl, tessék, ez is itt van,
s tetőtől talpig színaranyban
tükröd előtt forogj magadban,
királyi ringyó,
ferfikurva!

Seregem széjjel eresztettem,
országom érted dobra tettem,
de kiürült a csodák zsákja,
vadászhsz most már más királyra.

Jövöm rongyokban, mint a Jób,
egy szemétdombon kuporog.
Cseréppel vakar nyilt sebet.
Áldassék mindenért neved!

Sirályok

Kritályrobbanás fehér szilánkjai,
amelyeket
nyitott mágnes tenyérrel
a szélből leszedek.

Képeslap

Olajtól illatos
bronzkelyhek a napon.
És talpig ég.
És égig Balaton.